
CLÀSSICA A LA REIAL ACADÈMIA
Dimarts 18 de febrer de 2014 a les 20.15 hores
Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi
Saló d'actes
Barcelona

"Bel canto i...!"

BLANCA SANTIGOSA soprano MONTSERRAT APARICI direcció

CARLES PUIG piano

Vicenzo Bellini (Itàlia, 1801 - França, 1835)

Ah! Non credea mirarti (*La Sonnambula*)

Gaetano Donizetti (Itàlia, 1797 - 1848)

Quel guardo il cavaliere (*Don Pasquale*)

Prendi, per me sei libero (*L'elisir d'amore*)

Giuseppe Verdi (Itàlia, 1813 - 1901)

Caro nome che il mio cor (*Rigoletto*)

Gaetano Donizetti (Itàlia, 1797 - 1848)

Chacun le sait (*La fille du régiment*)

Giacomo Puccini (Itàlia, 1858 - Bèlgica, 1924)

O mio babbino caro (*Gianni Schicchi*)

Charles Gounod (França, 1818 - 1893)

Je veux vivre (*Roméo et Juliette*)

BLANCA SANTIGOSA CASTELLVÍ, nascuda a Barcelona el 29 d'agost de 1991, ha estudiat piano i solfeig a l'Acadèmia Marshall i també cant a càrrec de la mezzosoprano Montserrat Aparici. Va acabar la carrera l'any passat i actualment està fent perfeccionament.

Ha actuat en diversos teatres arreu de Catalunya i Espanya. A més, ha participat en concerts a França i a Itàlia. Col·labora amb el grup *l'Escombrofònica*, dirigit per Luiz Simoes, amb el qual ha actuat a Torí, al País Basc i a diverses sales de Barcelona. També ha participat en la pel·lícula *Les Idoles* dirigida pel jove artista francès Gabriel Desplanque interpretant l'ària "Il faut partir" de l'òpera *La fille du régiment* de G. Donizetti. Ha estat alumna en el XVII Curs d'interpretació de lied, organitzat per Joventuts Musicals d'Espanya i amb Wolfram Rieger com a docent.

El seu repertori operístic està constituït per òperes com *Rigoletto*, *L'elisir d'amore*, *Don Pasquale*, *Roméo et Juliette* i *Le nozze di Figaro*, en el qual ha interpretat en teatre el paper de Susanna. A més, ha pres contacte amb moltes altres peces musicals al llarg de la seva carrera operística. Compagina els seus estudis musicals amb la carrera de Psicologia a la Universitat de Barcelona.

Nascuda a Barcelona, MONTSERRAT APARICI, estudià les carreres de piano i de cant al Conservatori Municipal de la seva ciutat. Des de molt jove començà una brillant carrera lírica que l'ha consagrat com una de les intèrprets espanyoles més valorades. En el Gran Teatre del Liceu ha interpretat *Aida*, *Trovatore*, *Gioconda*, *Rigoletto*, *Tassarba*, *Canigó*, *Giravolt de Maig*, *Maria del Carmen* (Granados), *Amaya*, *La Vida Breve*, *Ballo in Marchera*, *Assassinio nella Cattedrale*, *Nabucco*, *La Forza del Destino*, *Andrea Chenier* i *Madamme Butterfly*. Ha participat als Festivals d'Òpera de Madrid, Las Palmas, València, Saragossa, Màlaga, Maó, etc. Ha actuat als primers teatres d'òpera d'Europa cantant *Aida*, *Carmen*, *Trovatore*, *Cavalleria Rusticana*, a Alemanya (Berlín Occidental i Oriental, Hamburg i Munic), França (París i Niça), Holanda (Àmsterdam, Ròterdam i La Haya), *Aida* a l'Hollandfestival, *Un Ballo in Maschera*, *Norma*, *Il Barbieri dei Siviglia* i *Carmen* a Itàlia.

Al mateix temps ha desenvolupat una important activitat concertística interpretant lieders clàssics, música espanyola, cançó popular catalana, música antiga i espirituals negres. Va intervenir en l'estrena mundial de l'òpera *Attilio Regolo* de J. A. Hasse a l'Händelfestival de Göttingen. Ha cantat a l'Angelicum de Milà i a Teheran el *Requiem de Verdi* i *La resurrecció* de Händel a Como i Milà.

Va ser contractada escollida per Pau Casals per interpretar *El Pessebre* al Festival de Prada en unes memorables audicions. Des de llavors l'ha interpretat a Barcelona, Madrid, Toledo, Montserrat, Cuixà i pràcticament en totes les ciutats del país i de l'estranger on ha cantat l'*Oratori*. L'última fou el 1989 al Gran Teatre del Liceu en el concert extraordinari del Mil·lenari de Catalunya.

També ha cantat al costat de Montserrat Caballé obres d'autors italians, cançons medievals i cançons populars catalanes.

A finals dels 90 va interpretar a Cöttingen i Hannover concerts de música espanyola i àries d'òpera francesa. Amb motiu del Centenari de Manuel de Falla va donar concerts amb música del mestre a Holanda i Bèlgica.

També s'ha dedicat a l'ensenyament des de fa molts anys, ocupant la càtedra de Cant de l'Acadèmia Marshall de Barcelona.

Després d'estudiar la carrera de piano a Barcelona, CARLES PUIG s'especialitza en acompanyament vocal i instrumental amb Àngel Soler.

Ha format part de diversos grups de cambra, com el duo pianístic Idelsohn-Puig ó el trio Com.cat. Ha col·laborat regularment amb els Tallers d'Òpera de C. Bustamante i M. Aparici, Amics de l'Òpera de l'Hospitalet, Companyia d'Òpera Arts, Òpera Alternativa i Joventuts Musicals, realitzant nombrosos concerts a Catalunya, Espanya i França.

Ha actuat com a pianista i concertador en nombroses representacions operístiques, entre les quals *L'Empresari Teatral* de Mozart (Festival de Tardor de Barcelona, 1989), *La Voix Humaine* de Poulenc (Joventuts Musicals de Barcelona, 1994), *El Giravolt de Maig* de Toldrà (Festival de Música d'Alcella, 1995), *Il Barbiere di Siviglia* de Rossini (Saint Genis-les-Fontaines, 1998), *Les Mamelles de Tirésias* de Poulenc (Auditori Winterthur/BBVA Privanza, 1999), *Les Malheurs d'Orphée* de Milhaud (Festival Grec 99), *La Notte di un Nevraštenico* de N. Rota (Òpera Alternativa, 2001) i moltes d'altres.

Ha realitzat nombrosos concerts de música vocal catalana (*Homenatge a M. Blancafort* a l'Associació Catalana de Compositors acompanyant la mezzosoprano A. Ricci, *Un segle de lied català* al Festival Grec 97 de Barcelona, *Concerts del Centenari d'E. Toldrà* a Caja Madrid, *Homenatge a Anna Ricci* al Foyer del Gran Teatre del Liceu (2001), etc.

Ha conreat també la música contemporània (estrenes de J. M. Mestres-Quadreny, P. Bacchus, A. Grèbol, X. Boliart) i l'espectacle de cabaret (*Cançons de Cabaret*, amb la mezzo D. Cortès i el violinista J. L. Jordà, entre d'altres). Ha realitzat diverses gravacions per a Catalunya Música i RNE Ràdio 4. Entre d'altres CD, destaca la versió catalana de *Les Mamelles de Tirésias*, que rebé grans elogis de la crítica. És doctor en Ciències Químiques.

AH! NON CREDEA MIRARTI

L'anello mio... l'anello.... Ei me l'ha tolto...

Ma non può rapirmi l'immagin sua...

Sculta... ella è qui, qui... nel petto.

Nè te d'eterno affetto tenero pegno, o fior... nè te per dei...

Ancor ti bacio, ancor ti bacio... ma... inaridito sei.

Ah! Non credea mirarti sì presto estinto, o fiore;

passasti al par d'amore, che un giorno solo, che un giorno sol duro...

che un giorno solo, ah sol durò.

Passasti al par d'amore...

Che un giorno, che un giorno sol durò.

Potria novel vigore il pianto mio recarti...

ma ravnivar l'amore il pianto mio ah no, no, non può.

Ah non credea, ah non credea...

passasti al par, al par d'amor, che un giorno sol durò,

passasti al par d'amor.

El meu anell... l'anell... Ell me l'ha pres...

Però no puc desfer-me de la seva imatge...

Escolta... és aquí, aquí... al pit.

Cap dels dos es prometen un tendre amor etern, oh flor...per cap dels dos...

Fins i tot et beso, fins i tot et beso... però... t'has assecat.

Ah! No pensava veure't extingida tan aviat, oh flor;

vas passar a la parella de l'amor, que un sol dia, que un sol dia va durar...

que un sol dia, ah solament va durar.

Vas passar a la parella de l'amor...

Que un dia, que un sol dia va durar.

El meu plor podria anar acompanyat d'un noble vigor...

però fer ressuscitar l'amor amb el meu plor ah no, no, no puc.

Ah no pensava, ah no pensava...

vas passar a la parella, a la parella de l'amor, que un sol dia va durar,

vas passar a la parella de l'amor.

QUEL GUARDO IL CAVALIERE

Quel guardo il cavaliere in mezzo al cor trafise,
piegò il ginocchio e disse: Son vostro cavalier.
E tanto era in quel guardo sapor di paradiso
che il cavalier Ricardo, tutto d'amor conquiso,
giurò che ad altra mai non volgeria il pensier. Ah ah! Ah ah!

So anch'io la virtù magica d'un guardo a tempo e loco,
so anch'io come si bruciano i cori a lento foco;
d'un breve sorrisetto conosco anch'io l'effetto,
di menzognera lagrima, d'un subito languor.

Conosco i mille modi dell'amorose frodi,
i vezzi e l'arti facili per adescare un cor.

D'un breve sorrisetto conosco anch'io l'effetto,
conosco, conosco, d'un subito languor,
so anch'io la virtù magica per ispirare amor,
conosco l'effetto, ah! si, ah! si, per ispirare amor.

Ho testa bizzarra, son pronta, vivace... son pronta, vivace,
brillare mi piace, mi piace scherzar, mi piace scherzar.

Se monto in furore, di rado sto al segno, ma in riso lo sdegno fo presto a cangiar.

Ho testa bizzarra, ma core eccellente, ma core eccellente.

Ah! so anch'io come si bruciano i cori a lento foco.

D'un breve sorrisetto conosco anch'io l'effetto,
conosco, conosco, d'un subito languor,
so anch'io la virtù magica per ispirare amor,
conosco l'effetto, ah! si, ah! si, per ispirare amor.

Ho testa bizzarra, son pronta e vivace,

brillare mi piace, mi piace scherzar,

ah! mi piace, mi piace scherzar,

ho testa vivace, mi piace scherzar,

ho testa vivace, mi piace scherzar, mi piace scherzar,

ah! mi piace, mi piace scherzar.

*Vaig buscar el cavaller amb el cor traspassat pel mig,
es va agenollar i va dir: Sóc el vostre cavaller.*

*I en la seva mirada hi havia el sabor del paradís en tal mesura
que el cavaller Ricard, tot embriagat d'amor,*

va jurar que el seu pensament no voldria mai més una altra. Ah ah! Ah ah!

Jo també conec el poder màgic d'una mirada en el moment i el lloc,

jo també sé com es graven els cors a foc lent;

*també conec l'efecte d'un breu somriure,
de la lànguida llàgrima, d'una sobtada tristor.*

*Conec les mil maneres del frau amorós,
els encants i les arts fàcils per atraure un cor.*

*Jo també conec l'efecte d'un breu somriure,
conec, conec, d'una sobtada tristor,*

*jo també conec el poder màgic per inspirar amor,
conec l'efecte, ah! sí, ah! sí, per inspirar amor.*

*Tinc una ment peculiar, sóc llesta, viva... sóc llesta, viva,
m'agrada brillar, m'agrada fer broma, m'agrada fer broma.*

Si munto en còlera, de seguida estic fora de mi, però canvio ràpid la ira pel riure.

Tinc una ment peculiar, però un cor excel·lent, però un cor excel·lent.

Ah! jo també sé com es graven els cors a foc lent.

*Jo també conec l'efecte d'un breu somriure,
conec, conec, d'una sobtada tristor,*

*jo també conec el poder màgic per inspirar amor,
conec l'efecte, ah! sí, ah! sí, per inspirar amor.*

*Tinc una ment peculiar, sóc llesta i viva,
m'agrada brillar, m'agrada fer broma,*

ah! m'agrada, m'agrada fer broma,

tinc una ment vivaç, m'agrada fer broma,

tinc una ment vivaç, m'agrada fer broma, m'agrada fer broma,

ah! m'agrada, m'agrada fer broma.

PRENDI, PER ME SEI LIBERO

Prendi; prendi, per me sei libero: resta nel suol natio;
non v'ha destin si rio, che non si cangi un dì, resta.
Qui, dove tutti t'amano, saggio, amoroso, onesto,
sempre scontento e mesto no, non sarai così, ah no,
sempre scontento e mesto no, non sarai sarai così,
ah! non sarai, non, non sarai, ah, no, così.

Ah! Così.

*Agafa-ho; agafa-ho, per mi ets lliure: queda't a la terra on has nascut;
no prenguis el destí del riu, que canvia constantment, queda't.*

*Aquí, on tots t'estimen, savi, amorós, honest,
sempre descontent i trist no, no estaràs així, ah no,
sempre descontent i trist no, no estaràs així,
ah! No estaràs, no, no estaràs, ah, no, així.*

Ah! Així.

CARO NOME CHE IL MIO COR

Gualtier Maldè! nome di lui si amato, ti scolpisci nel cor'innamorato!
Caro nome che il mio cor festi primo palpitar,
le delizie dell'amor mi dei sempre rammentar!
Col pensier il mio desir a te sempre volerà,
e fin l'ultimo sospir, caro nome, tuo sarà.

Il mio desir a te ognora volerà, fin l'ultimo sospiro tuo.

Ah! Caro nome tuo sarà.

Gualtier Maldè! nom que estimava, et vas esculpir al cor enamorat!

*Nom estimat que vas fer palpitar per primera vegada el meu cor,
les delícies de l'amor em fas sempre recordar!
Amb el pensament el meu desig sempre et voldrà,
i fins l'últim sospir, nom estimat, serà teu.*

El meu desig et voldrà eternament, fins el teu últim sospir.

Ah! Nom estimat serà teu.

CHACUN LE SAIT

Chacun le sait, chacun le dit,
Le régiment par excellence,
Le seul à qui l'on fass'crédit
Dans tous les cabarets de France...
Le régiment, en tous pays,
L'effroi des amants, des maris...
Mais de la beauté bien suprême!
Il est là, il est là, il est là, morbleu!
Le voilà, le voilà, le voilà, corbleu!
Il est là, il est là, le voilà,
Le beau Vingtunième! Le beau Vingtetunième!
Il a gagné tant de combats,
Que notre empereur, on le pense,
Fera chacun de ses soldats,
A la paix, maréchal de France!
Car, c'est connu... le régiment
Le plus vainqueur, le plus charmant,
Qu'un sexe craint, et que l'autre aime.
Il est là, il est là, il est là, morbleu!
Le voilà, le voilà, le voilà, corbleu!
Il est là, il est là, le voilà,
Le beau Vingt unième! Le beau Vingt unième!

*Tothom ho sap, tothom ho diu,
El regiment per excel·lència,
L'únic que fa crèdit
A tots els cabarets de França...
El regiment, a tot el país,
El terror dels amants, dels marits...
Però de bellesa suprema!*

És allà, és allà, és allà, mare de déu!

Aquí, aquí, aquí, redéu!

És allà, és allà, aquí,

El bell Vint-i-unè! El bell Vint-i-unè!

Ha guanyat tants combats,

Que el nostre emperador, pensem,

En cadascun dels soldats de ferro,

A la pau, mariscal de França!

Perquè, és conegut...el regiment

El màxim guanyador, el més encantador,

A qui un sexe tem i l'altre adora.

És allà, és allà, és allà, mare de déu!

Aquí, aquí, aquí, redéu!

És allà, és allà, aquí,

El bell Vint-i-unè! El bell Vint-i-unè!

O MIO BABBINO CARO

O mio babbino caro,
mi piace, è bello, bello;
vo'andare in Porta Rossa
a comperar l'anello!
Sì, sì, ci voglio andare!
e se l'amassi indarno,
andrei sul Ponte Vecchio,
ma per buttarmi in Arno!
Mi struggo e mi tormento!
O Dio, vorrei morir!
Babbo, pietà, pietà!
Babbo, pietà, pietà!

*Oh pare meu estimat,
m'agrada, és bell, bell;
vull anar a la Porta Rossa
a comprar l'anell!
Sí, sí, vull anar!
i si l'estimés en va,
aniria al Pont Vaccí,
però per llançar-me a l'Arn!
Em consumeixo i em turmento!
Oh Déu, voldria morir!
Pare, pietat, pietat!
Pare, pietat, pietat!*

JE VEUX VIVRE

Ah! Je veux vivre Dans ce rêve qui m'enivre Longtemps encor
Douce flamme Je te garde dans mon âme Comme un trésor!

Ah! Je veux vivre Dans ce rêve qui m'enivre Longtemps encor
Douce flamme Je te garde dans mon âme Comme un trésor!

Cette ivresse De jeunesse Ne dure, hélas! Qu'un jour,
Puis vient l'heure Où l'on pleure, Le cœur cède à l'amour,
Et le bonheur Fuit sans retour Ah!

Ah! Je veux vivre Dans ce rêve qui m'enivre Longtemps encor
Douce flamme Je te garde dans mon âme Comme un trésor!

Loin de l'hiver morose Laisse-moi, laisse-moi sommeiller,
Et respirer la rose, Respirer la rose Avant de l'effeuiller.

Ah! Ah! Ah! Ah!

Douce flamme Reste dans mon âme
Comme un doux trésor Longtemps encor!
Ah! (comme un trésor) Longtemps encor!

*Ah! Vull viure en aquest somni que m'embriaga encara llargament
Dolça flama jo et guardo en la meva ànima com un tresor!*

*Ah! Vull viure en aquest somni que m'embriaga encara llargament
Dolça flama jo et guardo en la meva ànima com un tresor!*

*Aquest embriac de joventut no dura, ai! ni un dia,
Després arriba l'hora en què el plorem, el cor es rendeix a l'amor,
I els bons moments fugen sense retorn Ah!*

*Ah! Vull viure en aquest somni que m'embriaga encara llargament
Dolça flama jo et guardo en la meva ànima com un tresor!*

*Lluny de l'hivern ombrívol. Deixa'm, deixa'm dormir,
I respirar la rosa, respirar la rosa abans d'arrencar-la.*

Ah! Ah! Ah! Ah!

*Dolça flama queda't a la meva ànima
Com un dolç tresor llargament encara!
Ah! (com un dolç tresor) llargament encara!*